

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului și de către inculpatul Vîtcărău Vladislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Vîtcărău Vladislav xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.07.2017 - 19.02.2018;

Instanță de apel: 26.04.2018 - 04.12.2018;

Instanță de recurs: 25.01.2019 - 10.04.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 19 februarie 2018, Vîtcărău Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.145 alin.(2) lit. a), e), j), k) Cod penal, la 16 ani închisoare;

- art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului Vîtcărău Vladislav în beneficiul succesorului părții vătămate, Bolocan Elena prejudiciul material în sumă de 30 000 lei.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului Vîtcărău Vladislav în beneficiul lui Caraman Svetlana prejudiciul material în sumă de 3 119 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 05 aprilie 2017, aproximativ la ora 10:30, Vîtcărău Vladislav, aflându-se în gospodăria cet. Tașculatov Mihail, situată în xxxxx, a ieșit la drum în spatele casei lui Caraman Svetlana, sora ultimului, care locuiește în casa situată în aceeași gospodărie, având asupra sa un topor și a început să scoată o piatră din peretele casei, cu scopul de a pătrunde în interior pentru a sustrage bunurile acesteia, în acest moment, acțiunile inculpatului Vîtcărău Vladislav au fost văzute de către Tașculatov Mihail care i-a făcut observație. Inculpatul a luat toporul și împreună cu Tașculatov Mihail au intrat în casa acestuia.

Astfel, Vîtcărău Vladislav, aflându-se în casă, împreună cu Tașculatov Mihail, având scopul comiterii unui atac tâlhăresc, adică însușirii bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, profitând de situația de neputință a victimei care se datorează vârstei înaintate și a stării de sănătate, l-a atacat pe Tașculatov Mihail cu o bâtă și mânerul unui pistol pe care îl avea asupra sa, aplicându-i intenționat ultimului cu premeditare și deosebită cruzime mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, îndeosebi în regiunea capului, în urma căruia acesta a decedat pe loc. Imediat după aceasta, inculpatul prin geam, a pătruns în domiciliul cet. Caraman Svetlana, de unde a sustras bani în numerar în sumă de 230 euro și 1 500 ruble rusești, echivalentul a 5 279 lei, cu care s-a ascuns cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, folosind ulterior bunurile sustrase după propria sa dorință.

Tot Vîtcărău Vladislav, la 05 aprilie 2017, aproximativ la ora 11:00, având intenția comiterii omorului cet. Tașculatov Mihail, din motiv că ultimul l-a observat în timp ce intenționa să pătrundă în domiciliul surorii sale Caraman Svetlana, cu scopul de a ascunde comiterea unei infracțiuni, l-a atras pe Tașculatov Mihail în incinta casei sale situată în xxxxx.

Astfel, Vîtcărău Vladislav aflându-se în interiorul casei, împreună cu Tașculatov Mihail, având intenția comiterii omorului acestuia, a inițiat o ceartă, după care, profitând de situația de neputință a victimei care se datorează vârstei înaintate și stării de sănătate, i-a aplicat intenționat ultimului cu premeditate și deosebită cruzime mai multe lovituri cu o bâtă și minerul unui pistol pe care îl avea asupra sa, peste diferite părți ale corpului, îndeosebi în regiunea capului, în urma căruia acesta a decedat pe loc.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.56D/678 din 23.05.2017, leziunile cauzate lui Tașculatov Mihail au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămare gravă periculoasă pentru viață.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vîtcărău Vladislav să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal, la 10 ani închisoare. În rest sentința să fie menținută.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, în dezbaterile judiciare acuzatorul de stat corect a orientat instanța privind aplicarea față de inculpat în baza art.188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal, a pedepsei închisorii pe termen de 10 ani.

De asemenea, acuzarea a menționat că, instanța în conținutul sentinței corect descrie faptele inculpatului Vîtcărău Vladislav, care se încadrează în prevederile art.188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal, însă la pronunțarea sentinței face trimitere la art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, fără a fi luat în calcul și lit. c) din același articol, fiindu-i astfel stabilită pedeapsă inculpatului conform prevederilor art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, 8 ani închisoare, pedeapsă care de fapt nu este prevăzută de această normă legală, pe când sancțiunea art.188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal - prevede expres stabilirea pedepsei de la 10 la 12 ani închisoare.

3.1. Avocatul Popov Iulia în numele inculpatului Vîtcărău Vladislav a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cererii de apel a invocat că, în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate suficiente probe pertinente și concludente ce ar dovedi vinovăția inculpatului Vîtcărău Vladislav în comiterea infracțiunii de omor și sustragere a bunurilor cu aplicarea violenței periculoase, decât doar din declarațiile părții vătămate Caraman Svetlana și a succesorului părții vătămate, Bolocan Elena, pe care apărarea le consideră declarative, iar alte probe ce ar confirma implicarea acestuia la comiterea infracțiunii de sustragere nu au fost prezentate.

În partea ce ține de capătul de învinuire cu privire la omor, în opinia apărării, urmărirea penală nu a fost efectuată complet și sub toate aspectele, Vîtcărău Vladislav fiind învinuit în baza unor probe ce nu coroborează între ele, la caz fiind necesară dispunerea unei expertize în comisie pentru a răspunde la întrebarea: „...dacă putea fi penetrat craniul fără a rămâne sânge sau epiteliu pe pistol...”, care în coroborare cu celelalte probe acumulate puteau să stabilească cu certitudine în ce circumstanțe și cu ce obiect anume a fost omorât Tașculatov Mihail.

Un argument al neimplicării lui Vîtcărău Vladislav în comiterea infracțiunilor incriminate, în opinia apărării, rezultă și din descifrările convorbirilor telefonice, or, conform descifrărilor convorbirilor telefonice din 05.04.2017, Tașculatov Mihail a purtat convorbiri telefonice cu durata de 57 sec. la ora 07.40 cu fiica sa Bolocan Elena, după care în aceeași zi la ora 07.52 și respectiv 07.53, dimineața a vorbit cu sora Caraman Svetlana, din care rezultă că ultimele persoane care au vorbit, dar probabil și l-au văzut pe Tașculatov Mihail au fost aceleași persoane care sunt și părți vătămate. Prin urmare, potrivit expertizei medico-legale a cadavrului, moartea lui Tașculatov Mihail a survenit circa 16-24 ore până la necropsie, care a fost efectuată la ora 11.00 dimineața la data de 06.04.2017 din care rezultă că moartea a survenit în intervalul orelor 16.00 seara și ora 11.00 dimineața la data de 05 aprilie 2017, iar loviturile au fost produse intravital cu cel puțin 5-6 ore înainte de deces, din care rezultă că în acest interval de timp Vîtcărău Vladislav nu se afla în s. Piatra Albă, r-nul Ialoveni.

Despre faptul că inculpatul a recunoscut inițial vina, acesta a comunicat că a fost impus de către polițiștii din cadrul IP Ialoveni. Nu a discutat cu fiica lui Tașculatov Mihail, Bolocan Elena pe rețelele de comunicare deoarece în acea perioadă el se afla în penitenciar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Popov Iulia în numele inculpatului, admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei în baza art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal și pedepsei definitive și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Vîtcărău Vladislav în baza art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa 10 ani 6 luni închisoare.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiunii, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 22 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu-și recunoaște vina, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor

incriminate, este dovedită prin declarațiile succesoriului părții vătămate, Bolocan Elena; părții vătămate Caraman Svetlana; martorului Covalenco Svetlana; procesele-verbale de cercetare la fața locului din 05 aprilie 2017 și planșele fotografice anexate; procesul-verbal de reținere din 06 aprilie 2017 a inculpatului Vîtcărău Vladislav; înregistrarea stocată pe CD-R DVD pe care sunt înregistrate imaginile video din 05 aprilie 2017, ridicate de la SRL „Forum” de pe str. M. Varlaam, mun. Chișinău; procesul-verbal de ridicare și examinare a copiei registrului valutei în numerar cumpărate de către schimbul valutar și bonului de casă a SRL „Andloras Group” str. M. Varlaam, 48a; procesul-verbal de audiere a învinuitului Vîtcărău Vladislav din 12 aprilie 2017 și procesul-verbal de audiere suplimentară a învinuitului din 11 aprilie 2017; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea inculpatului Vîtcărău Vladislav la construcția auxiliară a casei cet. Caraman Svetlana, unde locuia Tașculatov Mihail și unde a fost depistat cadavrul acestuia; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la Casele de schimb valutar situate în mun. Chișinău, str. M. Varlaam, 48a și Columna, 81 unde inculpatul Vîtcărău Vladislav a schimbat 20 hrivne și 100 Euro; înregistrările stocate pe CD-R DVD-R unde se păstrează imaginile video cu acțiunea procesuală audierea învinuitului și verificarea declarațiilor la locul infracțiunii cu participarea inculpatului Vîtcărău Vladislav la construcția auxiliară a casei cet. Caraman Svetlana, în care locuia Tașculatov Mihail, unde s-a depistat cadavrul acestuia; înregistrările stocate pe CD-R DVD-R unde se păstrează imaginile video cu acțiunea procesuală verificarea declarațiilor la locul infracțiunii cu participarea inculpatului Vîtcărău Vladislav, în care acesta indică locul în fâșia forestieră unde a aruncat hainele sale și toporul; raportul de expertiză medico-legală nr.56D/678 din 23 mai 2017 pe numele lui Tașculatov Mihail; raportul de expertiza medico-legală criminalistică nr.69 din 23 mai 2017; raportul de expertiză judiciară psihiatrico-psihologică nr.132 din 30 iunie 2017.

Astfel, analizând declarațiile succesoriului părții vătămate, Bolocan Elena și a părții vătămate Caraman Svetlana, instanța de apel a constatat că, acestea coroborează cu celelalte probe și demonstrează faptul comiterii infracțiunilor incriminate de către inculpatului Vîtcărău Vladislav.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, declarațiile martorului Olaru Nadejda sunt în contradicție cu celelalte probe analizate și nu-l dezvinovătesc pe inculpat. La fel, instanța a reiterat că, Vîtcărău Vladislav, fiind audiat suplimentar în calitate de învinuit, vina a recunoscut-o integral, iar declarațiile inculpatului prin care dânsul nu-și recunoaște vina în cele incriminate, sunt în contradicție cu declarațiile lui din cadrul urmăririi penale, precum și cu declarațiile succesoriului părții vătămate Bolocan Elena.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat în ședința instanței de apel și declarațiile lui precum că a fost forțat la urmărirea penală să-și recunoască vina se combat de întreaga sistemă de probe analizată prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, cât și prin ordonanța din 16 octombrie 2018 prin care s-a refuzat în pornirea urmăririi penale privitor la declarațiile lui Vîtcărău Vladislav care pretinde că a fost impus să se autodenunțe, neconstatându-se faptele invocate de ultimul.

Cu referire la dezacordul avocatului cu raportul de expertiză medico-legală a

cadavrului Tașculatov Mihail nr.56D/678 din 23.05.2017, instanța de apel a indicat că argumentele invocate în acest sens vin în contradicție cu raportul de expertiză medico-legală criminalistică nr.69 din 23.05.2017, prin care s-a stabilit că plaga contuză prelevată din regiunea capului de la cadavrul lui Tașculatov Mihail, a fost cauzată cu un corp contondent bont cu suprafața limitată de impact și cu multiple ridicături și ieșituri liniare orientate. Așa particularități constructive posedă partea dreaptă a pistolului la nivelul cucoșului și nu-i exclusă cauzarea de plăgi de pe preparatul de piele cu această parte a pistolului.

Instanța de apel a reiterat și faptul că deși, potrivit raportului de expertiză dactiloscopică nr.34/12/1-R-2122 din 10.04.2017, urmele papilare ridicate de pe fereastra din casa lui Caraman Svetlana aparțin lui Tașculatov Mihail și lui Caraman Svetlana, dar nu lui Vîtcărău Vladislav, nu poate constitui temei de achitare a lui Vîtcărău Vladislav de comiterea tâlhăriei incriminate, or, Vîtcărău Vladislav putea comite tâlhăria, fără a lăsa urme pe fereastra din casa lui Caraman Svetlana.

Totodată, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a exclus din învinuirea adusă lui Vîtcărău Vladislav lit. c) a art.188 alin.(3) Cod penal, calificativul - „*cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*” or, nu poate fi calificată în cazul dat agravanta „*cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*”, prevăzută la lit. c) alin.(3) art.188 Cod penal în concurs cu infracțiunea prevăzută de omor prevăzută la art.145 alin.(2) Cod penal, deoarece, infracțiunea prevăzută la lit. c) alin.(3) art.188 Cod penal, se particularizează, în principal, prin conținutul acțiunii adiacente din cadrul faptei prejudiciabile.

4.2. Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului în baza art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, instanța de apel a indicat că, prima instanță eronat i-a stabilit inculpatului pedeapsa sub minimul prevăzut de lege, din care motiv luând în considerație infracțiunile comise și personalitatea inculpatului, de faptul că acesta nu și-a conștientizat vina, la nivelul de înțelegere a situației în care s-a pomenit, a ajuns la concluzia de a-i aplica pentru infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, pedeapsa 10 ani 6 luni închisoare, iar conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, i-a stabilit pedeapsa definitivă 22 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

5. Avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct.2), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, inculpatul în instanțele de fond nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate iar de către acuzare nu au fost administrate suficiente probe care ar dovedi vinovăția inculpatului.

Recurentul consideră că, declarațiile părții vătămate Caraman Svetlana și a succesorului părții vătămate, Bolocan Elena, sunt declarative.

Din raportul de expertiză dactiloscopică nr.34/12/1-r-2122 din 10.04.2017 rezultă că, urmele papilare ridicate de pe fereastra din casa lui Caraman Svetlana nu aparțin lui Vîtcărău Vladislav, iar faptul că, ultimul la data de 05 aprilie 2017, ora 09.00, se afla în mun. Chișinău, a fost confirmat de către martorul apărării

Olaru Nadejda.

Totodată, apărarea invocă că, apelul procurorului nu se referea la blândețea pedepsei, iar prin aplicare în privința inculpatului a pedepsei în baza art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, 10 ani 6 luni închisoare, iar conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 22 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, a înrăutăți situația inculpatului, fapt ce grav afectează dreptul inculpatului la apărare.

5.1. Inculpatul, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, invocând că nu a săvârșit infracțiunile incriminate, iar probele apărării în confirmarea nevinovăției sale nu au fost luate în considerare de către instanțele de judecată.

Mai indică că, a solicitat efectuarea unei expertize a pistolului însă i-a fost refuzată solicitarea.

6. Asupra recursurilor declarate, a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat de avocat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33 Cod de procedură penală, însă recurentul nu a motivat recursul sub acest temei.

Or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul penal reține că recurenții își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor prevăzute la pct. 6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, criticele recurenților se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat menținând soluția primei instanțe de condamnare a inculpatului.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecătii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței în partea condamnării inculpatului în baza art.art.145 alin.(2) lit. a), e), j), k), 188 alin.(3) lit. d) Cod penal, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului că, instanțele de fond la adoptarea hotărârii de condamnare s-au bazat în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate și succesorului părții vătămate, care sunt declarative, deoarece acesta reprezintă poziția subiectivă a apărării.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art.101 alin.(2) Cod de procedură penal, reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

La fel, Colegiul penal respinge argumentul avocatului Arnaut Valentina prin aplicare în privința inculpatului a pedepsei în baza art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, 10 ani 6 luni închisoare, iar conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 22 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, a fost înrăutățită situația inculpatului, fapt ce grav afectează dreptul inculpatului la apărare.

Or, art.410 Cod de procedură penală, prevede expres că, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel. În apelul declarat de procuror în favoarea unei părți, instanța de apel nu poate agrava situația acesteia.

Deci, regula neagrării situației se aplică tuturor titularilor dreptului de apel, cu excepția cazului când procurorul atacă hotărârea în defavoarea inculpatului, iar instanța de apel este în drept, după caz, de a-i agrava situația acestuia în orice sens.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze că, alin.(3) al art.188 Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 10 la 12 ani, indiferent de numărul agravantelor.

Astfel, instanța de apel stabilind că prima instanță greșit a aplicat inculpatului în baza art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, pedeapsa sub limita minimă,

corect a dispus admiterea apelului procurorului, cu stabilirea în privința inculpatului a pedepsei închisorii în limitele aceste norme, ținând cont și de faptul că, acest argument a fost invocat de procuror în apelul său, iar aceasta duce și la agravarea situației conform art.84 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă echitabilă pentru infracțiunile comise.

Cu referire la argumentele recurențelor că inculpatul nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, din raport de expertiză dactiloscopică nr.34/12/1-r-2122 din 10.04.2017 rezultă că, urmele papilare ridicate de pe fereastra din casa lui Caraman Svetlana nu aparțin lui Vîtcărașu Vladislav, iar faptul că, ultimul la data de 05 aprilie 2017, ora 09.00, se afla în mun. Chișinău, a fost confirmat de către martorul apărării Olaru Nadejda, Colegiul penal ține să menționeze că, au format obiect de discuție în instanța de apel.

Aceste concluzii ale instanței de apel se însușesc de către instanța de recurs pe deplin și astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului și de către inculpatul Vîtcărașu Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Vîtcărașu Vladislav xxxxx*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 mai 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac